

S ljubavlju o ljubavi

ZADAR - U organizaciji Hegelovog društva u četvrtak je u Multimedijalnoj dvorani Gradske knjižnice predavanje pod nazivom "S ljubavlju o ljubavi" održao mr. sc. **Nino Raspudić-Kavanski**. Riječ je o zanimljivom Mostarcu uz kojeg se veže i epitet jednog od inicijatora postavljanja kipa Bruce Leeja u njegov rodni grad. Osim što je magistrirao na području talijanskog jezika i književnosti, Raspudić-Kavanski poznat je i kao pisac ljubavnih romana, no pod ženskim pseudonimom Nina R. Erceg. Jedan je i od autora rezolucije o hercegovačkoj nacionalnosti, a na predavanju Raspudić-Kavanski kazao je u šali kako 'on nije podvojena ličnost, već su ga neke čudne okolnosti dovele u takvu situaciju'. U njegovoj biografiji stoji i to da je čak pisao kolumnu za Playboy, no ubrzo je cenzuriran zbog ruganja zagrebačkom govoru. Za sebe kaže da pripada deklasiranoj društvenoj skupini koja predstavlja svojevrsnu elitu, no s druge strane ta skupina se tretira gore od perača prozora. Otkrivajući, nadalje, zadarskoj publici svoje razloge pisanja ljubavnih romana, Raspudić-Kavanski je nastavio kako je za jedan rad koji je objavio za Leksikografski zavod, a za koji se školovao godinama, za dva tjedna posla dobio 260 kuna. Upravo zato, kada mu je prijateljica, koja je ujedno bila i glavna urednica časopisa Story, ponudila da napiše ljubavi roman, odlučio je pristati. Tako je za tri dana posla, tijekom kojih se i dobro zabavljao, zaradio pet tisuća kuna. Za godi-

Nino Raspudić - Kavanski zanimljiv je Mostarac uz kojeg se veže i epitet jednog od inicijatora postavljanja kipa Bruce Leeja u njegov rodni grad. Osim što je magistrirao na području talijanskog jezika i književnosti, Raspudić-Kavanski poznat je i kao pisac ljubavnih romana, no pod ženskim pseudonimom Nina R. Erceg/Jedan je i od autora rezolucije o hercegovačkoj nacionalnosti, a u njegovoj biografiji stoji i to da je pisao čak i kolumnu za Playboy, no ubrzo je cenzuriran zbog ruganja zagrebačkom govoru

FILIP BRALA

Mr. sc. Nino Raspudić-Kavanski: Vjerujete li da ovaj muškarac piše ženske ljubavne romane?

nu dana opet su ga pozvali, te je nastao drugi roman imena "Hvarske vatre":

- Sjećam se kako sam to ljetom šetao Orebićem i primijetio da skoro svaka druga žena na plaži čita moj roman. Kako sam u to vrijeme imao brkove, sumnjam da bi ijedna od njih povjerovala kako je roman koji čitaju zapravo napisao brkati Hercegovač od dva metra - kazao je Raspudić-Kavanski. Zadrani su doznali i to kako je njegova prva refleksija na temu ljubavnih romana bila kada je s petanestak godina išao s izvođačima u Poljsku:

- Tada su s nama išle i dvije djevojke koje su sa sobom ponijele punu vreću ljubavnih ro-

mana. Sjećam se da je jedna od njih nakon desetak minuta bacila svoj roman sa strane i uzela drugi. Kada ju je ova druga upitala zašto, odgovorila je kako glavni lik ima brkove. To je u svakom slučaju puno bolji kriterij od ovih drugih pseudokritika na koje nailazim.

No, kada je ljubav u pitanju, i on je čovjek od krvi i mesa, dodao je, ujedno citirajući Gibonija kako "tu nema pameti".

Pisanje o ljubavi, pak, počeo je kao ironičan eksperiment, a koji je na kraju postao nešto puno više. Glavna slika koja karakterizira ljubavne romane jesu neuvjerljivi likovi i kata-

strofalni zapleti. No, ljubavni romani su stalno prisutni, što znači da za njima postoji potreba - kazao je Raspudić-Kavanski:

- Potreba postoji, no danas ljudi sve manje čitaju, pa su potrebu za takvom tematikom preuzele telenovele. Ljubavni romani koji i postoje na kioscima uglavnom su prevedeni sa stranih jezika i nemaju 'soka'.

Raspudić-Kavanski je dodao i to kako, kada su sapunice u pitanju, ljudi često gube granicu između stvarnosti i fikcije. Spomenuo je tako i jedan nadasdaleko poznat slučaj u BiH, kada je jedna baba platila misu da se pronađe Eden iz Sante Barbare, a tu je i jedan sociološki fenomen koji se zbio u Zagrebu za vrijeme trajanja sapunice "Divlje ruže":

- Ljudi čak i svoj svakodnevni život prilagođavaju sapunici. Primjerice, kolega mi je kazao kako bi u Zagrebu ljudi koji ne bi uspjeli stići kući na vrijeme, gledali svoju omiljenu sapunicu u Importanne centru. No, dok sapunice ostavljaju manji trag na gledatelja, budući da nije potrebno uključiti svoju maštu, romani se više pamte, jer je u njihovo čitanje uloženi kreativan napor - zaključio je.

Irena JURJEVIĆ